

pomnite moje besede, da Nande ne bude hodil več dolgo v ovčji obleki, v kateri se hlina že nad štiri mesece. Poznam ga in opazujem dovolj in vem, da ni več tako zadovoljen, kakor

je bil iz početka. Zvečer ne hodi več, kakor nekdanj, naravnost k materi spat; zvedela sem, da že nekaj časa pohajkuje po vasi v pozno noč. Ob nedeljah, kadar mu izročite dvajsetico,

Tudi vejicam treba časa.

kako zaničljivo jo potem menca med rokami, češ, s takim beraškim denarjem naj se on, Nande, najbrhkejši fant cele župnije, kakor se sam imenuje, prikazuje po krčmah! Pri jedi, ko drugi molijo, on — — —“

„DOM in SVET“ 1894, št. 7.

„Nehaj mi vendar s svojimi domišljenimi pritožbami!“ seže ji župnik nevoljen v besedo, a poznalo se mu je, da ga je Nežina pritožba zmédla. „Ako hočemo koga obirati in tožiti, najdemo tudi v najboljšem človeku pogrškov